

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VII. Variorum Barbarorum legationes, & munera eis ab Imperatore donata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

καὶ τὰς Σκύθαις μὲν γὰρ κῆδασμας οἱ παρὰ
 θεὸν ἐτέλεον ἄρχοντες. Ῥωμαῖοι τε βαρβαρῶν
 ἐδίδουν, εἰσφοραῖς ἐτησίαις. ὅσα ἦν δ' ἂν ὁδοῖ
 βασιλεὺς φορητὸς ὁ λόγος. εἰ δὲ τὰ νικητὴ καλὸν
 ἐνομίζετο, τὰ ἴσα τοῖς ἐμπροσθεν παρὰ σφὲρ
 τῶ δ' αὐτῶ ἑπταβάρων Σωτῆρι, τὸ νικητὴ καλὸν
 ἐνόμιζον καὶ τότε ἐπαναλαβάναι, ἐν ὀλίγῳ και-
 ρῷ πάσης παρεσχέσθαι. ἀλλ' ἐμὲν τὰς ἀφηνιών-
 τας, ἑραυλικῇ σφρονίσας χειρὶ, ἀρπύζῃ λογι-
 καῖς πρὸς εἰσὶν τὰς λοιπὰς ἡμερώσας, ὅσα ἀ-
 νόμος τε καὶ θνητὸς βίβας, ἐπὶ τὸ λογικὸν καὶ νό-
 μον μεθαρμοσάμεν. ἔτω δ' οὖν Σκύθαι
 Ῥωμαῖοις ἐγνωσάν ποτε δελεεύειν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Σαρμάτα ὑποτάχῃ, ἀποφασίς τὸ δέλεον ἐπανα-
 λαβάναι.

ΣΑΡΜΑΤΑΣ δ' αὐτὸς ὁ Θεὸς ὑπὸ τοῖς
 Κωνσταντίνῳ ποσὶν ἡλαυνεῖν, ὡς πητὰς
 ἀνδρῶν βαρβαρικῶν φρονήματι γαυρεμένους
 χειρωσάμεν. Σκυθῶν γὰρ αὐτοῖς ἐπανα-
 λαβάναι, τὰς οἰκίας ὡπλίζον οἱ δεσποταί, πρὸς
 ἀμυναντῶν πολεμίων ἐπεὶ δ' ἐκράτεον οἱ δ' ἔ-
 λαι, καὶ τῶν δεσποτῶν ἡγεῖτο τὰς ἀσπίδας,
 πάλιν τ' ἡλαυνον τῆς οἰκίας. οἱ δ' ἐλμμένα
 στήθια ὅσα ἄλλον ἢ μόνον Κωνσταντῖνον ἐυραν-
 ῖο δ' οἱ αὐτῶν εἰδῶς, τέτρες πάλιν ὑπὸ τῇ
 Ῥωμαίων εἰσεδέχετο χώρα, ἐν οἰκίαις τε κα-
 τέειε στρατοῖς τὰς ἐπιτηδείας. τοῖς δ' ἄλλοις
 τῶν πρὸς τὴν ζῶν ἀναγκαίων εἴνεκα, χώρας εἰς
 γεωργίας διένεμεν ὡς ἐπὶ καλῶ τὴν συμφο-
 ραν αὐτοῖς ὁμολογεῖν γεγενησθαι, Ῥωμαϊκῆς
 ἐλευθερίας ἀντὶ βαρβαρῶν θνητῶν ἀπο-
 λαύσαν. ἔτω δὲ Θεὸς αὐτὰ παντὶ οἷα φύλα
 βαρβαρῶν (ὑπὲρ ταῦτα).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Βαρβαρῶν δὲ φέρων ἀποφασίς, καὶ δωρεὰ παρὰ αὐτῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΣ γὰρ ἀπανταχόθεν οἱ διαπρε-
 βευόμενοι, δῶρα τὰ παρὰ αὐτοῖς πολυέλη-
 δν ἐκίμουν. ὡς καὶ αὐτὸς ποτὲ παρὰ τυχόντας
 πρὸ τῶν αὐλῶν τῶν βασιλείων πυλῶν, φοιχιδὸν
 ἐν ταῖς παρὰ τὴν ἀνάγκην βαρβαρῶν ἐσώ-
 να δέσασθαι οἷς ἐξ ἄλλῳ μὲν ἡ σολή, διαλ-
 λήτων δ' ὅτῳν ἀνημάτων τρέπονται. κόμη τε ὅ-
 κεφαλῆς καὶ χυμὸς πᾶν πολὺν διεσώσατο. βλος-
 τυρὰ δ' ἡ προσώπων βαρβαρῶν καὶ καὶ ἀπλη-

A nos. Scythis quidem superiores etiam
 Imperatores tributa pendebant; & bar-
 baris Romani reipsa serviebant, an-
 nuam solventes pecuniam. Verum Im-
 perator hanc indignitatem ferre non
 potuit; nec victori Principi decorum
 esse existimavit, eadem pendere quæ
 priores Principes pependissent. Itaque
 Servatoris sui auxilio fretus, triumphali
 signo ac tropæo in eos etiam illato,
 brevi cunctos subegit. Ac resistentes
 quidem & contumaces armis domuit:
 reliquos prudentibus legationibus mi-
 tigans, à ferina legumque experte vita
 ad humanam civilemque traduxit. Hoc
 modo Scythæ Romanis tandem parere
 didicerunt.

CAPUT VI.

Sarmata subacti, cum servi adversus dominos
 rebellassent.

AT Sarmatas Deus ipse Constanti-
 ni pedibus substravit, & homines
 barbarico fastu intumescences hoc sub-
 egit modo. Nam cum Scythæ bellum
 eis intulissent, Sarmatæ servos suos ut
 hostibus resisterent, armaverant. Servi
 partâ de hostibus victoriâ, arma in do-
 minos vertere cœperunt, cunctosque
 patriis sedibus expulerunt. Hi verò nul-
 lum aliud salutis portum quam Con-
 stantinum reperere. Qui servare homi-
 nes affluet, universos intra fines Im-
 perii Romani recepit. Et eos qui-
 dem qui idonei essent, militibus
 copiis adscripsit: reliquis ad necessaria
 vitæ subsidia agros colendos assignavit.
 Adeo ut feliciter sibi cessasse calamita-
 tem suam ipsi faterentur; quippe qui
 barbaricam feritatem Romana libertate
 mutassent. Hac ratione Deus pluri-
 mas barbarorum gentes ejus adjunxit
 Imperio.

CAPUT VII.

Variorum Barbarorum legationes, & munera eis
 ab Imperatore donata.

QUIPPE ex omnib⁹ locis Legati con-
 tinuè ad eum accedebant; quæ-
 cumq; apud ipsos pretiosissima habentur,
 dona ei offerentes. Adeo ut nos ipsi
 pro foribus palatii, varias formas atque
 habitus Barbarorum ordine stantium
 aliquando conspexerimus: quorum &
 vestitus & cornatus dispar erat: coma ite
 & barba longè dissimilis. Torvus aspe-
 ctus & barbarus ac terrorem incutiens:
 corporum enormis proceritas. Et alio-

XXX

rum quidem rubicundi vultus; aliorum verò nive ipsa candidiores. Nonnullis media quadam coloris inerat temperatura. Quippe Blemmyes & Indi atque Æthiopes, qui ut ait Homerus, bifariam divisi in extimo terrarum degunt, inter illos quos dixi barbaros conspiciabantur. Horum singuli quemadmodum in tabulis vulgò pingi videmus, seorsum quisq; ea ad Imperatorem afferebant, quæ apud ipsos in pretio sunt. Alii coronas aureas; alii diademata gemmis conferta; alii pueros flava cætarie conspicuos; quidam barbaricas vestes auro & floribus intextas: hi equos, illi clypeos & hastas longas & sagittas & arcus. Atque his donis significabant, obsequium ac societatem armorum offerre se Imperatori si vellet. Ille verò à singulis oblata accipiens ac seponens, tot tantæque eis vicissim donabat, ut momentò temporis ditissimos redderet eos qui dona attulissent. Sed & ex eorum numero nobilissimos quosque Romanis dignitatibus ornabat; adeo ut plerique illorum, obliti reditus in patriam, hic apud nos manere maluerint.

CAPUT VIII.

Quòd Persarum Regi qui Legatos ad ipsum miserat, scripsit in gratiam Christianorum illic agentium.

IAm vero cum Rex etiam Persarum per Legatos notitiam ambiret Constantini, donaque ad eum misisset, pacis & amicitiae signa; id agens scilicet ut cum illo foedus iniret; hic etiam Imperator excellenti quadam animi utens magnitudine, cum qui prior honore ipsum affecerat, munus magnificentià longè superavit. Cumque apud Persas crebras esse Ecclesias Dei accepisset, & numerosam populorum multitudinem intra Christi ovilia congregari; hoc nuntio magnopere delectatus, utpote communis quidam omnium ubique agentium hominum tutor & curator, ad illa etiam loca providentiam suam pro cunctorum commodis laborantem extendit.

CAPUT IX.

Epistola Constantini ad Saporem Persarum Regem, summa cum pietate Deum & Christum confitentis.

Exemplum Epistolæ ad Regem Persarum.

EGo quidem divinam custodiens fidem, lucis veritatis particeps fio; & veritatis fidem præviam sequens, ad

Αἰλική τις ὄλις, σωμάτων δ' ἡλικίας ὑπερ-
λόντα μεγέθει, τοῖς μὲν ἐρυθραῖνός τε πα-
σωπα. οἷς δ' ἰσχυρότερα χροῖός τε ἦν. οἷς δ' ἰσ-
σης) κρύσεως. ἐπεὶ καὶ Βλεμύων γένος, καὶ
τε καὶ Αἰθιοπῶν, οἱ διχθὰ δ' ἐδάσαντο ἐν
ἀνδρῶν, τῇ τ' ἡ εἰρημνῶν ἐθεωρεῖτο ἰσχυ-
μέρει δ' ἐκ τῶν ἑκάστοις, ὡς περ ἐν πάσῃ γῆ-
φῃ, τὰ παρ' αὐτοῖς ἡμῖα βασιλείᾳ ἡγε-
μιζόν. οἱ μὲν σφάνες χερσὺς. οἱ δ' ἐν λεί-
δια δὴμά τε τιμίων. ἄλλοι ξανθοκόμεις, οἱ
χερσὶ καὶ ἀνθεσι καυφασμένας βαρβαρ-
σολὰς. οἱ δ' ἵππους. οἱ δ' ἀσπίδας καὶ δόρυ-
μακρὰ, καὶ βέλῃ ἐτόξα. τὴν διατάξιν τῶν
ἐσσιάν τε ἐς συμμαχίαν βελομένων βασι-
παρέχειν ἐνδεκνύμενοι, ἀδὴν ὡς τὰ τῶν
ζόντων ὑποδεχόμενοι, καὶ ἐν τὰ τῶν, ἀντι-
τοσαῦτα βασιλεὺς, ὡς ὑφ' ἑνὶ καί ποτε πᾶσι
τά τε ἀποφῆναι τὰς κομιζόμενας ἐπὶ μα-
καρῶν καὶ ῥωμαϊκοῖς ἀξιώμασι τὰς ἐν αὐταῖς ἐ-
φανέρεται. ὡς τ' ἡδὴ πλείους τῶν ὀπτα-
σέγγειν διατεθεῖν, ἐπανόδῳ τῆς εἰς τὰ αὐτὰ
λήθην πεποιημένους.

C

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

*Ὅτι καὶ ἀφ' ἐλευσάμενος ὁ Περσῶν βασιλεὺς τὴν
χριστιανῶν ἐχρήσεν.*

Επειδὴ δ' ὁ Περσῶν βασιλεὺς Κωσταν-
τίνῳ γνωρίζων διὰ πρεσβείας ἡζῶν, δὴ
τε καὶ αὐτῷ ἀπονδῶν φιλικῶν διεπέμπετο πᾶσι
βόλα, ἐπεσπῆ δ' τὰς σωθῆκας καπὶ τῶν
βασιλεὺς, ὑπεβόλη φιλοτίμῳ τοῖς τῆς
παραρξάμενον νικῶν ταῖς ἀνδόξεσι πᾶσι
μὲν γέτοι ὡς τὰ Περσῶν γῆνι πᾶσι
τὰς τῶ Θεῷ ἐκκλησίας, λαὸς τε μεγάλους
ταῖς χερσὶ ποιμένας ἐναγέλας, καὶ
δὴ τῇ τέτῳ ἀκοῇ, οἱ δ' αὖτε κοινὸς τῶν ἀπ᾽ αὐ-
τῶν χερσὶν ἐμῶν, πάλιν καὶ ταῦτα τῶν ὑπ᾽ αὐ-
τῶν ἀπάντων εἰσῆγε ὡς ἔνοιαν.

ΛΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

*Κωσταντίνου Ἀυτοῦς ἐπὶ Σαπὸρην τὸν βασιλῆα Περ-
σῶν ἐμολογοῦσθαι εἰς Θεὸν καὶ Χριστὸν ἐκτείνεσθαι.*

Αἰγίγραφον πρὸς τὸν βασιλῆα Περσῶν
Τὴν θείαν πίσιν φυλάσσω, τὴν αὐ-
θείας φῶτος μεγαλαγχαίνω. τῇ δ' αὖτε